

„Маджункову	8.—
„За билети, пжтни разноски и въ Бѣлградъ до ^{10/IV}	68.30
„За панталони	22.—
„За печатъ	16.—“

Прѣдсѣд.: Маджунковъ какъвъ бѣше?

— Учителъ

— Нашиѣтъ учители съ царвули не ходятъ?

— Но той е наученъ да ходи съ царвули.

— Като казвамъ учителъ, не казвамъ, че пѣша прѣхвърли балкана, а съ каруца и желѣзница.

— Съ каруца и желѣзница може да отиде тозъ, който има позволение за въ Бѣлгария.

Амчи какъ така ще ходите да играете, когато у насъ има администрация?

— Ний щѣхме да се криемъ. Ако властъ има, ний пѣкъ знаехме, че има хора, които съчувствуватъ на опозицията, и ний щѣхме да се криемъ у тѣхъ, и за това трѣбваше да се криемъ, че администрацията може да ни улови. Ний нѣмаше да събираме съборъ отъ 50 или 100 души. Такава е нашата агитация, така именно мислѣхме да правимъ ний. Но отъ послѣ, като се убѣдихме, че не ще може да се сполучи, за това се и отказахме.

— Какъвъ е този компасъ? Види се, за да знаете кадѣ отивате. Защо ви пѣкъ той бѣше?

— Той е мой, като съмъ го купилъ. Ето го. (Показва на кордона и часовника си).

— Разбира се, щомъ сте мислили да ходите по горитѣ, трѣбваше да имате и компасъ.

Защо ви бѣха шапки. Нѣмахте ли си?

— Шапки имавме синца, но работата е, че искахме да бждемъ всички съ еднакви шапки.

— А печата защо ви бѣше?

— Печата щѣше да служи за писма.

— Този ли е (показва го)?

— Той е сжщия. Зная го.

Чл. майоръ Фичевъ: (Чете):

„Разноски въ Бѣлградъ . . . 208.70“.

Прѣдсѣд.: Защо сж тия разноски?

— Искаха да ни испадятъ изъ Бѣлградъ, за това пѣкъ